

[Finansministeren.]

få en merudgift på omkring 75 mill. kr. Det er denne merudgift, som jeg mener vi må sigte på at få dækket, enten ved besparelser eller, i det omfang dette ikke kan lykkes, gennem nye indtægter. Det ærede medlem var enig med mig så langt, men mente, at merudgiften måske kunne blive noget større, og påpegede i den forbindelse, at forsvarsudgifterne i det foreliggende finanslovsforslag kun var budgetteret med et beløb, der lå 8 mill. kr. over den budgetterede udgift for indeværende år alt i alt til forsvaret og civilforsvaret, og hvad der falder ind herunder, en udgift for det kommende år på 1 047 mill. kr. mod 1 035 mill. kr. for indeværende år. Jeg gjorde allerede i fremsættelsestalen opmærksom på, at udover de 1 047 mill. kr. kunne der komme visse mindre beløb under counterpartbevillingen. Jeg vil skønne, at man derigennem vil nå op på 1 065 mill. kr., og det er denne forskel mellem de 1 065 mill. kr. og de 1 035 mill. kr. for indeværende år, altså 30 mill. kr., som skal dække de pris- og lønstigninger, der er sket, indtil finanslovsforslaget blev udarbejdet. Det betyder, at vi holder det loft, vi har lagt over forsvarsudgifterne.

Den udgiftsstigning, der her er tale om, skyldes udelukkende højere priser og højere lønninger. I den forbindelse var det ærede medlem hr. Alfred Jensen inde på, at de kommende pris- og lønstigninger kunne betyde yderligere stigning i forsvarsudgifterne. Det er naturligvis rigtigt, men jeg synes, det er værd at gøre opmærksom på, at det er der jo taget hensyn til i det samlede tal på de 75 mill. kr., som jeg nævnte. Man kan altså ikke indregne et yderligere beløb herudover, som skulle medføre, at udgifterne totalt blev højere.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard kom iøvrigt nærmere ind på forsvarsudgifterne og gik ligesom ud fra, at når vi så resultatet af arbejdet i det udvalg, der nu er nedsat vedrørende forsvaret, ville det automatisk kunne medføre lavere udgifter. Jeg ved ikke, hvorpå det ærede medlem bygger denne opfattelse. Jeg kender ikke noget til, at udvalgets arbejde skulle være nået så langt frem, at man kan drage den konklusion. Iøvrigt vil forsvarsministeren

fremsætte enkelte bemærkninger til det ærede medlem lidt senere på dagen.

Det, der altså står fast, er, at udover de udgifter, der er optaget i finanslovsforslaget for 1956—57, kan der ventes merudgifter, der vil ligge et sted mellem 50 mill. kr. og 100 mill. kr., og skal det budgetterede overskud på omkring 450 mill. kr. bevares, må vi som nævnt enten søge at opnå besparelser eller tage op til overvejelse, om der kan tilvejebringes nye indtægter.

Det fremgik af næsten alle de ærede ordføreres taler, at der var stor stemning for, at der skulle opnås besparelser. Jeg synes, det var meget glædeligt ikke alene at høre, at denne stemning var tilstede, men at stemningen også fandt udtryk derved, at der blev fremsat forskellige forslag til besparelser. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at komme ind på nogle af disse forslag. Før jeg gør det, vil jeg dog gerne gøre en principiel bemærkning om selve besparelsesbegrebet, hvis jeg må kalde det således. Det er en bemærkning af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der giver anledning hertil. Jeg forstod det således, at det ærede medlem mente, at en udsættelse af udgifter ikke kunne kaldes en egentlig besparelse. Jeg kan ikke helt godkende denne betragtning. Det må da i hvert fald være en besparelse for det finansår, der er tale om; og hvis udsættelse af udgifter ikke skal kaldes besparelser, er der i hvert fald mange af de besparelser, der ofte tales om i denne sal, der ikke falder ind under begrebet at spare. Når man fra konservativ side vil tilvejebringe midler til en skattenedsættelse, der skulle indvirke på pristallet, og blandt de besparelser, der skulle finansiere denne skattenedsættelse, nævner noget så drastisk som, at man for et år skulle udsætte alle vejudgifter, må jeg gøre opmærksom på, at hvis man anvender det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens anskuelsesmåde, er der her slet ikke tale om en besparelse, men blot om at vælte udgifterne over på fremtiden. Jeg vil ikke bestride, at der er noget i denne betragtning, særlig hvis man vil gå så drastisk frem, som det er foreslået fra konservativ side; så betyder det blot, at man i det følgende år vil få så meget større udgifter. Men det gælder jo kun i tilfælde,